

עת"א 30140/12/14 - שי שלום בן עמי, נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

22 מרץ 2015

עת"א 30140-12-14 בן עמי נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

העותר שי שלום בן עמי, ת"ז 023026222

ע"י עו"ד ליאור בר-זהר (סנגוריה ציבורית)

נגד

המשיבים

1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

ע"י הלשכה המשפטית של שב"ס

2. מדינת ישראל

ע"י פרקליטות פלילית מחוז חיפה

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים

בפני עתירת אסיר נגד החלטת הממונה על עבודות שירות על הפסקה מנהלית של עבודות השירות אותן מבצע העותר.

במסגרת פסק דין מיום 26.11.12 בע"פ 8226-05-11 + 11970-05-11 של בית המשפט המחוזי בחיפה, בשבתו כבימ"ש לערעורים פליליים, נגזר על העותר עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות החל מיום 10.12.12.

עתירה זו הינה הרביעית במספר (הראשונה עת"א 11486-10-13, השנייה עת"א 8406-01-14 והשלישית עת"א 7362-03-14). בשתי העתירות הראשונות החליט בית המשפט (במותבים שונים) כי יש מקום להחזיר את עניינו של העותר לשימוע, וזאת בין היתר מטעמים הקשורים לאופן עריכת השימוע ונוכחות קצינה בשימוע, שבעניינה הגיש העותר תלונות לשב"ס. במסגרת העתירה השלישית ציין בימ"ש זה כי מראית פני הצדק מחייבת מתן הזדמנות **נוספת ואחרונה** לעותר, והורה על החזרתו של העותר לעבודות השירות לשם השלמתן. עוד הבהיר בימ"ש זה במסגרת העתירה השלישית כי בסמכות הממונה על עבודות שירות לקבוע את המקום שבו ירצה העותר עבודות שירות תוך הבאה בחשבון, במסגרת שיקול הדעת, את מצבו. צוין כי יהיה על העותר להתאים עצמו לדרישות מקום העבודה ולא יישמע עוד טענות בעניין קושי לבצע עבודה או להגיע למקום העבודה, ועל העותר לבצע את העבודות בדיוק כפי שיוהר לו הממונה על עבודות שירות והמעסיק מטעמו. צוין כי הזדמנות אחרונה זו ניתנה לעותר כסעד חריג ובהתחשב בנסיבות החריגות של המקרה, ולא יינתנו עוד הזדמנויות ועל העותר יהיה להוכיח את עצמו.

למרות האמור לעיל, שוב הוגשה עתירה על ידי העותר, רביעית במספר, ובמסגרתה העותר טוען כי סיים לרצות את מכסת הימים שנקבעה לו וכי המשיב מתנכל לו כאשר אינו מכיר בימים אותם ריצה. העותר טוען כי הוא התייצב שוב

שוב לשימועים שארכו ימים שלמים, וימים אלה לא הובאו בחישוב ימי ריצוי עבודות השירות. לטענתו, יש לכלול את ימי השימועים והשיחות שבהם שהה מהבוקר עד הצהריים בבית הסוהר חרמון כימי עבודת שירות. כן טוען העותר כי המשיב מסרב להחליף את המפקח והקצינה האחראית, אשר לטענת העותר מתנכלים לו. נטען כי לאחר מתן פסק הדין בעתירה השלישית, הוחזר העותר להמשך ריצוי עבודות השירות אך הוצב באותו מקום שבו היו בעבר בעיות בפיקוח אותו מפקח, שהיחסים בינו ובין העותר עכורים, ואותו מפקח אף הגיש נגד העותר בעבר תלונה במשטרה בגין איומים. העותר סבור כי הלה מתנכל לו באופן אישי ומחפש להכשילו. פניות ב"כ העותר אל המשיב בבקשה לשבץ את העותר במקום עבודה אחר או תחת מפקח אחר לא התקבלו והמשיב סירב לבקשות אלו.

המשיב טוען כי זוהי עתירתו הרביעית של העותר וכי כל רצונו הינו להכפיש את בעלי התפקידים השונים אצל המשיב. נטען כי העותר עשה דין לעצמו וקבע כי סיים את ריצוי מלוא תקופת עבודת השירות שנגזרה עליו, מסרב לחזור לעבודת השירות ומסרב לבצע בדיקה עניינית מול הרשות. ביום 14.5.14 בוצע לעותר ראיון קליטה לשם הפנייתו להמשך עבודות שירות, אך מטופס הראיון שהוצג לביהמ"ש עולה שהוא טען כי אינו מוכן לעבוד במקום העבודה שנקבע לו בגלל שהיה במקום זה בעבר ומאחר שהקצינה והמפקח מתנכלים לו. הוא ביקש שימצאו לו מקום קרוב לביתו. למרות זאת, נשלח לבצע את עבודות השירות במעון "עיתדות", שבו סירב להתייבב. נטען כי העותר החסיר ימי עבודה רבים ללא קבלת אישור והמציא אישורים רפואיים המעידים על סינוסיטיס, מחלה שאין בה כדי למנוע את ביצוע עבודות השירות. גם לוועדה רפואית שנקבעה לו בשל מחלתו לא הגיע העותר, כאשר הוא ממציא אישור רפואי. נטען כי העותר אינו מוכן לקבל את קביעות המשיב בנוגע לימים שריצה, על אף שמתוך הנתונים האובייקטיביים - דו"חות הנתונים הממוחשבים - עולה פירוט הימים, בהם לא מופיעה החתמה בכניסתו או ביציאתו, ימים בהם עבד פחות משש שעות ואשר אינם נספרים כימי ריצוי בהתאם לחוק העונשין וכללי עובד השירות, עליהם חתם. כן נטען כי השימועים והדיונים המשפטיים אליהם זומן הינם פרי התנהלותו והתנהגותו ואינם עולים לימי ריצוי. נטען כי העותר הפר בשיטתיות את ריצוי עונש עבודות השירות שנגזר עליו, למרות הזדמנויות רבות שניתנו לו, וכי ההחלטה על הפסקה מנהלית ניתנה בהתאם להוראות הדין ולאחר שקילת מכלול השיקולים והנסיבות הרלוונטיים ואין מקום להתערב בה.

במענה לטיעוני שב"ס הגיש ב"כ העותר תגובה מפורטת אליה צורפו מסמכים המעידים, לטענתו, כי העותר אכן סיים לרצות את מלוא ימי עבודות השירות שהיה עליו לרצות.

דין ומסקנות

תגובת ב"כ העותר נשלחה לתיק המתנהל ב"נט המשפט" ביום 19/3/15 שעה 17:37 והועברה לעיוני רק הבוקר, 20/3/15 שעה 7:00. לא ידוע אם התגובה הועברה במקביל לעיון ב"כ שב"ס. בתגובה טענות עובדתיות בנוגע לריצוי עבודות שירות בשעות ובתאריכים המנוגדים לנטען בדוחות שב"ס. מדובר בטענות עובדתיות הטעונות בדיקה והתייחסות מפורטת בטרם מתן החלטה סופית בעניינו של העותר.

בנסיבות אלו אני מורה כדלקמן

טיעוני העותר כפי שהובאו ע"י בא כוחו, בצירוף כל המסמכים, יועברו לבדיקה אצל הגורם המתאים בשב"ס. הגורם שיבחן את המסמכים והטענות **יזמן את ב"כ העותר** כדי להציג בפניו את כל המסמכים והנתונים שברשות העותר, כדי שתיערך בחינה חוזרת יסודית של מניין ימי ושעות העבודה שריצה העותר.

בכל הנוגע לימי שימוע ו/או שיחות ברור אליהם התייצב העותר, יובהר כבר כעת כי ימים אלו אינם נמנים במניין ימי העבודה שיש לחשב, אלא רק ימים בהם עבד העותר בפועל.

אינני מורה על עריכת שימוע במעמד העותר מאחר ונראה כי מערכות יחסים בלתי תקינות יצמיחו, ממילא, טענות כאלו ואחרות כנגד כל החלטה שתתקבל. לכן גם אני מורה כי תבוצע אותה בדיקת טענות לעניין ספירת ימי העבודה וזאת בדרך של זימון בא כוחו של העותר לדיון. ב"כ העותר יתייעץ עם העותר וישקול אם נוכחות העותר עצמו בדיון חיונית. מובן כי בסופו של יום זכאי העותר להתייצב לכל דיון בעניינו.

לאחר שתבוצע הבדיקה תתקבל החלטה חדשה וסופית בכל הנוגע לשאלה האם סיים העותר לרצות את מלוא מניין ימי עבודת השירות שהיה עליו לרצות. ככל שיחלוק העותר על החלטה זו יוכל לפנות בעתירה חדשה.

אדגיש כי לעת הזאת לא מצאתי לנכון להתייחס לטענות שיש לעותר בעניין ניהול השימועים בעניינו וטענות שהוצגו ע"י שב"ס בכל הנוגע להתנהלות העותר במועדים בהם עבד, גם על פי נתוני שב"ס. נושאים אלו יבחנו, ככל שהדבר ידרש, לאחר שיושלם הליך בדיקת נתוני תחשיב מניין ימי ריצוי עבודות השירות.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ה,
22 מרץ 2015, במעמד
הצדדים ובאי כוחם.
ר' שפירא, ס. נשיא